

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 34P/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114200586
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114200586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Katarínou Šimkovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého O. M., D.. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, pracovisko Ilava, dieťa rodičov: matky M. M., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom L., G. XXX/XX a otca M. F., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom H. H., Š. Z. XXX/XX, H.Č.. S. Č. F., S. A. - N., G. XXX, A., o návrhu otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného sa zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 15.01.2014 sa otec maloletého domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti k mal. O.. V písomnom návrhu žiadal o zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletému z doterajšej sumy 90,- Eur mesačne na minimum s účinnosťou od 01.08.2013. Pri výsluchu pred dožiadaným súdom uviedol, že trvá na znížení výživného, pričom rozhodnutie o výške zníženého výživného ponecháva na úvahe súdu. Otec uviedol, že momentálne sa nachádza vo väzení a od 01.08.2013 má nulový príjem. Uviedol, že maloletý ešte do školy nechodí, matka dieťaťa pracuje v reštaurácii a vlastní kobyľu, do ktorej vráža nemalé peniaze. Poukázal na to, že o oblečenie a nejaké hračky pre dieťa sa stará aj jeho matka, teda stará matka dieťaťa. Otec dieťaťa bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, pojednávania sa nezúčastnil, bol vypočutý pred dožiadaným súdom v Českej republike v mieste jeho výkonu trestu, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Otec uviedol, že dňa 27.07.2013 bol vzatý do väzby, potom bol odsúdený Krajským súdom v Plzni k trestu odňatia slobody 12 rokov a po jeho odvolaní Vrchným súdom k trestu odňatia slobody 10 rokov pre pokus vraždy, teda výstup z výkonu trestu má v roku 2023. Uviedol, že nie je pracovne zaradený pre nedostatok práce, hoci o prácu požiadal. S ohľadom na vysoký trest však predpokladá, že prácu ani nedostane. Otec poukázal na to, že okrem maloletého O. on má ešte vyživovaciu povinnosť k mal. M. F., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého má súdne určené výživné 70,- Eur mesačne, dobrovoľne naňho platil 110,- Eur mesačne, ale po jeho vzatí do výkonu trestu aj u uvedeného maloletého M. si otec podal návrh na zníženie výživného. Otec uviedol, že pred vzatím do väzby bol zamestnaný, zarábala cca 15.000,- až 18.000,- Kč mesačne v čistom. Vo výkone trestu nemá žiaden príjem a na výživnom má dlh odkedy bol vzatý do väzby, predtým výživné hradil riadne a dlh na výživnom nemal. Otec uviedol, že nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, nemá žiadne pôžičky, dlh má za súdne konanie a väzbu, bude platiť advokáta a poškodenému necelých 180.000,- Kč. Zdôraznil, že keby mohol byť pracovne zaradený, výživné na syna by chcel platiť, túto možnosť ale nemá, preto bol nútený podať návrh na zníženie výživného. Pri ďalšom výsluchu pred dožiadaným súdom dňa 20.02.2015 otec uviedol, že stále nie je vo väzení pracovne zaradený, chodí

do školy, do ktorej bude chodiť ešte 1,5 roka a potom obdrží výučný list. Po ukončení štúdia, ak bude pracovne zaradený, je ochotný platiť výživné.

Matka maloletého nesúhlasila s návrhom otca na zníženie výživného, nesúhlasila so žiadnym znížením výživného a žiadala o ponechanie aspoň doterajšej sumy výživného. Preto žiadala návrh otca zamietnuť. Matka uviedla, že maloletý O. má necelých 8 rokov a už je žiakom 1. ročníka ZŠ. Poukázala na to, že maloletý má výdavky aj za návštevu školského klubu, stravné v školskej jedálni, maloletý navštevuje záujmové krúžky, navštevuje s ním psychologickú poradňu a logopedickú ambulanciu. Matka uviedla, že ona je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie, poberá dávky v hmotnej núdzi a snaží sa brigádnicky si privyrábať, nemá stály príjem. Uviedla, že na syna od novembra 2013 poberá náhradné výživné, ktoré si vybavovala prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí. Matka uviedla, že kobyľu, na ktorú poukazoval otec dieťaťa, ona už nemá, tá uhynula v marci 2014.

Kolízny opatrovník má vedomosť o tom, že otec dieťaťa je vo výkone trestu, ale nesúhlasil so znížením výživného, pretože to nie je v záujme dieťaťa. Poukázal na to, že od poslednej úpravy výživného došlo na strane maloletého k zmene pomerov, maloletý je vekovo starší a nastúpil na 1. stupeň ZŠ, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Poukázal na to, že matka dieťaťa poberá náhradné výživné a znížením výživovacej povinnosti otca k maloletému so spätnou účinnosťou by sa ona dostala do nepriaznivej finančnej situácie, keďže by musela náhradné výživné vrátiť. Konečné rozhodnutie ponechal kolízny opatrovník na úvahe súdu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh z čl. 1, lustráciu v REGOB a SP, potvrdenie ÚP, potvrdenie zamestnávateľa otca, potvrdenie o evidencii matky, potvrdenia o príjme matky u bývalých zamestnávateľov, obsah spisu 17Cd/85/2014, zápisnicu z výsluchu otca z 19.06.2014, obsah spisu 17Cd/21/2014, zápisnicu z výsluchu otca z 20.02.2015, potvrdenie o návšteve školy, šek, rozpis pomôcok do školy, potvrdenie CVČ, potvrdenie o dávkach vyplácaných matke, rozhodnutie CPPPP, potvrdenku CVČ, rozhodnutie o prijatí do ŠK, potvrdenie o dávkach vyplácaných sestre matky a matke matky, doklady o nákladoch bývania, potvrdenie MsÚ, obsah pripojeného spisu sp.zn. 27P/1/2012, obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 26P/216/2013 a zistil nasledovný skutkový stav :

Maloletý O. pochádza z mimomanželského vzťahu jeho rodičov, rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20.11.2007, č.k. 31P/303/2007-20, bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu. Vyživovacia povinnosť otca k maloletému bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Trenčín dňa 27.03.2012 č.k. 27P/1/2012-18 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.07.2012 č.k. 17CoP/60/2012-30, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.07.2012. V čase poslednej úpravy výživného mal maloletý 5 rokov a navštevoval materskú školu, býval častejšie chorý. Matka maloletého bola nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, brigádnicky si privyrábala 10,- až 80,- Eur mesačne. Otec maloletého bol vtedy síce nezamestnaný, pretože z jeho posledného zamestnania, kde zarábala 15.032,- Kč mesačne v hrubom, odišiel v auguste 2011, odvtedy bol nezamestnaný a pred súdom sám uviedol, že si privyrába brigádnicky cca 500,- Eur mesačne.

V súčasnosti maloletý býva s matkou, s otcom sa nestretáva. Pred nástupom otca do výkonu trestu otec riadne prispieval na jeho výživu, od nástupu do výkonu trestu neprispieval, matka dieťaťa začala od 05/2014 z ÚPSVaR poberať na maloletého náhradné výživné 90,- Eur mesačne. Maloletý O. má v súčasnosti necelých 8 rokov, je žiakom 1. ročníka ZŠ. Navštevuje školský klub s poplatkom 6,- Eur mesačne, jeho stravné v školskej jedálni predstavuje 20,- až 25,- Eur mesačne. Maloletý navštevuje nejaké záujmové krúžky v rámci školy a okrem toho navštevuje CVČ, florbalový krúžok s mesačným poplatkom 4,- Eurá. Pre poruchy čítania maloletý navštevuje psychologickú poradňu, bol odporučený na návštevu neurologickej ambulancie a navštevuje aj logopedickú ambulanciu. Inak je maloletý zdravý.

Matka maloletého je slobodná, spolu s maloletým O. býva v spoločnej domácnosti u jej matky v jej 3-izbovom byte, v ktorom byte býva aj jej sestra s jej maloletým dieťaťom. Na náklady domácnosti matka prispieva 80,- Eur mesačne. Od 01.07.2014 doposiaľ je matka maloletého evidovaná na ÚPSVaR ako uchádzačka o zamestnanie, s úradom práce spolupracuje. Predtým do mája 2014 matka pracovala u zamestnávateľa Viera Vranová - Nara, pracovnú zmluvu mala uzavretú na dobu určitú, jej priemerná

čistá mesačná mzda podľa potvrdenia zamestnávateľa predstavovala 300,69 Eur mesačne. Potom tam ešte od 28.07.2014 do 20.08.2014 pracovala na dohodu o vykonaní práce a zarobila spolu 191,06 Eur. V súčasnosti sa matka snaží aspoň brigádnicke si privyrábať, príjem má nepravidelný, napr. za január 2015 si takto privyrobila 26,69 Eur. Od 01/2013 do 04/2013 matka poberala dávky v hmotnej núdzi, dávky v hmotnej núdzi v sume 69,40 Eur matka poberala aj v 08/2014 a aktuálne od 01/2015 matka opäť pobera dávkou v hmotnej núdzi v sume 24,40 až 44,40 Eur mesačne v závislosti od jej zárobku z brigádnickej činnosti. Matka pobera prídavky na dieťa 23,52 Eur mesačne. Okrem maloletého O. matka nemá iné vyživovacie povinnosti. Matka nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty.

Otec maloletého je od 27.07.2013 vo výkone trestu odňatia slobody, trest vykonáva v Českej republike vo vezení v Plzni. Odsúdený bol za trestný čin pokusu vraždy a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, teda predpokladaný koniec trestu má 27.07.2023. Vo výkone trestu nie je pracovne zaradený a nemá tam žiaden príjem, chodí tam do školy na strojárenské práce. Pred nástupom do výkonu trestu bol otec maloletého od 18.04.2012 zamestnaný u zamestnávateľa Elektrometall, s.r.o., Mariánské Lázně, s priemernou čistou mesačnou mzdou podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa zisťovanou z obdobia od 01 do 07/2013 vo výške 18.104,28 Kč (t.j. 659,- Eur). Okrem maloletého O. má otec ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému M. F., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého výživu má podľa rozsudku určené výživné 70,- Eur mesačne, ale otec naňho pred nástupom do výkonu trestu dobrovoľne platil 110,- Eur mesačne a po nástupe do výkonu trestu si otec u neho tiež podal návrh na zníženie výživného, ktoré konanie je vedené tunajším súdom pod sp.zn. 26P/216/2013 súčasne s návrhom matky na zvýšenie výživného a o návrhu nebolo doposiaľ rozhodnuté. Otec nevlastní žiaden majetok väčšej hodnoty, má dlh z titulu trestného súdneho konania a výkonu trestu a dlh voči poškodenému.

Podľa § 62 ods. 1-5 Zákona o rodine (z.č. 36/2005 Z.z.) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V zmysle § 78 ods. 1 veta prvá, ods. 2 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V danej veci mal súd za to, že návrh otca na zníženie výživného nie je dôvodný, preto ho zamietol. Je pravdou, že otec maloletého je od 27.07.2013 bez príjmu, pretože je vo výkone trestu odňatia slobody bez pracovného zaradenia, ale treba zdôrazniť, že otec maloletého bol odsúdený za trestný čin pokusu vraždy, teda za úmyselný trestný čin. Pri páchaní trestného činu vedel, resp. musel vedieť, že je to trestné a že mu za skutok hrozí trest odňatia slobody. Dopustil sa úmyselného trestného činu, za ktorý bol odsúdený na 10 rokov trestu odňatia slobody. Súd má všeobecne za to, že úmyselné páchanie trestnej činnosti, ktoré má za následok odsúdenie páchatela a uloženie trestu odňatia slobody s obmedzenými alebo žiadnymi príjmovými pomermi, by nemalo byť na ujmu maloletého dieťaťa, ktoré je výživou odkázané na svojich rodičov, a preto by nemalo byť dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti povinného rodiča k maloletému dieťaťu. Preto pri rozhodovaní o návrhu otca súd neprihliadal

na skutočnosť, že otec je vo výkone trestu a nemá žiaden príjem, pretože otec si vlastným zavinením privodil stav, že prišiel o zárobok a možnosť dosahovania ďalšieho zárobku. Právna úprava umožňuje, aby v takých prípadoch nezodpovedných rodičov, by dieťa nemuselo byť ohrozené na výžive a uhrádzaní jeho odôvodnených potrieb a aby poberalo od ÚPSVaR náhradné výživné, ktoré povinný rodič následne uhradí štátu. V danej veci už matka maloletého poberá toto náhradné výživné, teda výživa dieťaťa nie je ohrozená. Naopak, znížením vyživovacej povinnosti otca k maloletému v zmysle návrhu otca, by výživa dieťaťa bola vážne ohrozená, pretože matka dieťaťa vzhľadom na jej sociálnu situáciu, kedy je ona nezamestnaná, by nebola schopná sama v dostatočnom rozsahu uhrádzať odôvodnené potreby dieťaťa a navyše by sa dostala do veľmi nepriaznivej finančnej situácie, pretože by musela už prijaté náhradné výživné vrátiť ÚPSVaR. Preto súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný. Okrem uvedeného súd poukazuje aj na to, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré je vekovo staršie, nastúpilo do základnej školy a venuje sa aj záujmovej činnosti, a preto je zrejme, že náklady na jeho výživu sa zvyšujú, pričom tieto okolnosti sa vo všeobecnosti považujú skôr za dôvody pre zvýšenie výživného. Preto s prihliadnutím na vyššie uvedené súd návrh otca na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods.1, § 221 ods. 1 O. s. p.).